

מ"ת 46252/12/13 - מדינת ישראל נגד בוריס אברמוב, דניאל רפאל רוג'ה

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 46252-12-13 מדינת ישראל נ' אברמוב ואח'

בפני כב' השופט כרמי מוסק

המבקשת:

מדינת ישראל

על-ידי פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

נגד

המשיבים:

1. בוריס אברמוב

2. דניאל רפאל רוג'ה (עציר)

משיב 2 - על-ידי ב"כ עו"ד דוד הלוי

החלטה

(בעניינו של משיב 2)

1. לפניי בקשה מטעמו של המשיב, להורות על שחרורו, או לחלופין על שחרור לחלופת מעצר בתחומי העיר ירושלים.

2. בבקשה נטען, כי כבר ביום 23.7.2014 ביקש המשיב להורות על שחרורו ממעצר. במסגרת בקשה זו הפנה המשיב לדיון שנערך בעניינו ובעניינו של המשיב 1 ביום 23.1.2014. בעקבות דיון זה ניתנה החלטת בית המשפט מיום 27.1.2014, בה קבע בית המשפט כי על המשיב להציג חלופה שתכלול חלופת מעצר בית מחוץ לתחומי העיר ירושלים. המשיב טוען, כי ביצע ניסיונות אין ספור למצוא חלופה שכזו, אולם - ללא הועיל, ובעקבות זאת פנה לבית המשפט וביקש שבית המשפט יבחן שתי חלופות אחרות בתחומי העיר ירושלים, המצויות במרחק ניכר מזירת האירוע. בית המשפט דחה חלופות אלה בהחלטה מיום 13.2.2014, ועל-כן המשיב נותר במעצר.

3. ביום 17.3.2014 התקיים דיון בערר שהגיש המשיב בבית המשפט העליון. מהחלטת בית המשפט העליון עולה, כי למעשה הערר נדחה ובית המשפט העליון אישר את החלופה שנקבעה על-ידי בית המשפט המחוזי, היינו כי על המשיב למצוא חלופת מעצר מחוץ לתחומי העיר ירושלים.

4. בשלב מסוים הציע המשיב חלופת מעצר בבית דודו, ביישוב כרמיאל. חלופה זו נבחנה על-ידי שירות המבחן ומתסקיר שירות המבחן עולה כי למעשה דודו של המשיב אינו מוכן לפקח עליו ואינו מוכן כי המשיב ישהה אצלו תקופה ממושכת העולה על שבוע ימים, ועל-כן חלופה זו למעשה אינה קיימת.

עמוד 1

5. המשיב טוען עתה, כי יש לבחון פעם נוספת את מקום החלופה, וזאת מן הסיבות הבאות:
- א. חלף זמן רב יחסית מאז המועד בו נעצר המשיב, דבר שיש בו כדי להשליך על מידת המסוכנות שיש לייחס עתה למשיב.
 - ב. המשיב טוען כי חל כרסום משמעותי ביותר בחומר הראיות. המשיב פירט טענות אלו לפניי בעת הדיון שנערך והפנה לעדויות שנמסרו בבית המשפט שדן בהליך העיקרי.
 - ג. לטענת המשיב, הדיון נמצא בשלבים מתקדמים והוא סבור כי הדיון ימשך עוד מספר חודשים לפחות.
 - ד. שותפו של המשיב לכתב האישום (המשיב 1) שוחרר לחלופת מעצר. בעניין זה טוען המשיב, כי מצבו של המשיב האחר - חמור יותר, הן מבחינת עברו הפלילי והן מהבחינה הראייתית בהליך העיקרי.
6. בדיון שהתקיים לפניי ביום 21.8.2014 חזר ב"כ המשיב על טענותיו, כפי שפורטו לעיל. ב"כ המבקשת התנגדה נחרצות לכך שהמשיב ישוחרר לכל חלופה אחרת, מלבד אלו שנקבעו בבית המשפט המחוזי ואושרו בבית המשפט העליון. ב"כ המבקשת הדגישה, כי המשיב האחר שוחרר לחלופת מעצר מחוץ לתחומי העיר ירושלים ואין לה ספק כי אילו המשיב היה מציע חלופה ראויה מחוץ לתחומי ירושלים - שירות המבחן היה מאשר אותה. עוד הפנתה ב"כ המבקשת לעובדה כי תסקיר שירות המבחן ביחס למשיב - איננו חיובי, ולמעשה, להשקפתה, מצב הדברים לא השתנה מאז החלטתו של בית המשפט העליון. באשר לראיות, הפנתה ב"כ המבקשת לעובדה כי המשיב קשר את עצמו לביצוע העבירה ולטעמה - לא חל כרסום בראיות, בוודאי שאין מדובר בכרסום דרמטי.
7. לאחר שבחנתי את הדברים, למעשה השאלה היחידה העומדת לדיון עתה היא, האם לאחר שחלפו מספר חודשים - ניתן לשוב ולבחון את התנאים שנקבעו לשחרור המשיב ממעצרו, הן בבית המשפט המחוזי והן בבית המשפט העליון.
8. סבורני, כי אין די בחלוף הזמן כדי לשקול שינוי בתנאים, וזאת לאחר שהדברים נבחנו לעמקם - הן בבית המשפט המחוזי והן בבית המשפט העליון.
9. ראוי להפנות להחלטתו של בית המשפט העליון בעניינו של המשיב, בבש"פ 1848/14, בה נקבע כי קיימות ראיות לכאורה לנטען בכתב האישום. לפיכך, קבע בית המשפט העליון כי קמה עילה של מסוכנות, לאור המפורט בכתב האישום. באשר לשחרור המשיב לחלופת מעצר, סבר בית המשפט העליון כי נוכח מסוכנותו של המשיב, ראוי כי אכן החלופה תהיה מחוץ לתחומי ירושלים. בית המשפט הפנה לעובדה, כי מסוכנות המשיב נלמדת מכך שהוא ביצע תקיפה אלימה בצוותא חדא עם שניים נוספים, תוך שימוש בנשק קר, כאשר מעשה זה - הוא שהוביל את בית המשפט המחוזי לקבוע כי ראוי

שחלופת המעצר תהיה מחוץ לתחומי העיר ירושלים. עוד ציין בית המשפט, כי התנהלות המשיב לאחר האירוע ודברי המתלוננת בדבר ניסיונות שנעשו בכדי להביאו לביטול התלונה - מקימים במקרה זה חשש כי שחרורו של המשיב יאפשר לו לפעול לשיבוש מהלכי המשפט. בית המשפט סבר, אפוא, על-פי החלטתו, כי הרחקת המשיב מחוץ לתחומי ירושלים - היא הכרחית כדי לצמצם את מסוכנותו.

10. נכון הדבר, כי העדים - רובם או חלקם - מסרו עדותם בבית המשפט, במסגרת ההליך העיקרי, ויתכן כי הדבר מפחית את החשש לשיבוש מהלכי משפט. עם זאת, נותרה עילת המסוכנות במלוא כובד משקלה ואינני סבור כי יש מקום לשנות את החלטת בית המשפט בדבר מיקום חלופת המעצר.

11. בנסיבות אלה, הבקשה לעיון חוזר - נדחית.

מזכירות בית המשפט תשלח העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ו אב תשע"ד, 22 אוגוסט 2014, בהעדר הצדדים.